

W jakim stopniu typ słowotwórczy *-ann-* charakteryzuje gwary wielkopolskie?

Rozpatrywane tylko w polskim kontekście rozprzestrzenienie poświadczeń żywotności przymiotnikowego formantu *-ann-* (w miejscu ogólnopolskiego *-an-*) może sugerować typowość tego zjawiska dla gwar zachodniopolskich. Typ *glinianny*, *drewnianny*, *szklanny* itp., częsty w tych gwarach, jest bowiem o wiele rzadszy na Mazowszu i na znacznej części (zwłaszcza wschodniej) Małopolski. Niemniej jednak potwierdzenie powyższego przekonania nie jest możliwe w świetle danych z gwar innych języków słowiańskich.

Żywotność tego formantu przy jednej podstawie omawia T.I. Vendina, konstatując, co następuje:

glin-j-an-ъn-ъ к. 50 'сделанный из глины' (рус. *g'l'in'ъn:ъj*, *g'l'in'an:oj*; блр. *ɣ'l'in'an:ъj*; плс. *gl'ňq̄n:y*; *gl'ňq̄n:i*; *gl'ňq̄n:y*): в русских диалектах лексема имеет плотный ареал в севернорусских (Арх. пп. 535, 545, 546, 554, 570, 574, 578; Ладого-Тихвин. пп. 552, 585; Онеж. пп. 562, 565; Волог. пп. 567, 587, 5t90, 591, 611, 615, 619, 638, 642, 645, 646; Яросл. п. 664; Костром. п. 673) и в западной группе русских говоров (Новг. пп. 582, 632, 637, 657; Пск. п. 629; Твер. пп. 660, 693, 726а, 727; Смол. пп. 749, 759); в белорусских диалектах она зафиксирована в единичных пунктах среднебелорусских (п. 331) и юго-западных говоров (п. 337); в польских диалектах лексема локализуется в основном в кашубских (пп. 244, 245, 246, 249, 250), мазовецких (пп. 251, 262, 263, 266, 271, 283, 287, 295) и великопольских говорах (пп. 259, 260, 261, 269), хотя встречается в отдельных пунктах шленских (пп. 277, 299) и малопольских говоров (п. 324) (Вендина 2009: 178).

Zasięg typu *glinianny* przedstawiony został też przez T.I. Vendinę na stosownej mapie (tamże: 342), jest to jednak przykład jednostkowego użycia tego formantu. Biorąc pod uwagę specyfikę słowotwórstwa gwarowego, nie może to świadczyć o tym, że analogiczny zasięg będą miały inne derywaty tej kategorii.

Częstotliwość występowania typu *glinianny* w materiałach OLA nie sugeruje szczególnej żywotności form z reduplikacją *-n-* w gwarach wielkopolskich (tylko 4 poświadczenia). Sygnalizując występowanie niektórych faktów słowotwórczych w kontekście wschodniosłowiańskim, podkreślałem więc:

Bardziej szczegółowe ustalenia – określenie geograficznej żywotności *-anny* w innych derywatach – wymagają żmudnych eksploracji terenowych, nie wszystkie leksykalne materiały gwarowe zostały bowiem już opublikowane w postaci stosownych leksykonów (Sierociuk 2015: 199).

Zanim przejdziemy jednak do meritum, przywołajmy chociaż częściowe rezultaty stosownych kwerend. Przegląd dokumentacji *Słownika gwar polskich* (SGP) dowodzi, że – także najczęstszy w naszych materiałach – typ *drewnianny* ‘zrobiony, wykonany z drewna; drewniany’ poświadczany był na terenach: „Powszechnie na Śl pd i śr, Wr, Wp i Kasz pd-wsch.”; z kolei wariantywny typ *drzewianny* to „Wyras powszechny na Śl w Mp wsch i pn, na Maz, w Wp, na Pom oraz u Polaków z Kresów”.

Poświadczenia typu *glinianny* (1. ‘zrobiony z gliny’; 2. ‘o glebie: zawierający glinę’) nie dały podstaw do zarysowania geografii jego występowania.

Te najczęstsze typy mamy w *Słowniku gwar Ostródzkiego, Warmii i Mazur* (SOWM): *drewniany*, *drewnianny*, *gliniany*. Z kolei także jako ilustracje użycia wyrazów hasłowych *Słownika gwar śląskich* (SGŚ) można wynotować: *bawełnianny*, *drewnianny*, *drucianny*, *drzewianny*, *glinianny*, *krupianny* („krupianne jelito” < krupy), „*owskianny*, *sianny* („widły sianne” < siano), *słomianny*, *wołnianny*.

Zestawienia powyższe ukazują nam szersze tło podejmowanych analiz. Dla pełniejszego obrazu przytoczmy interpretacje spotykane w literaturze przedmiotu:

W przymiotnikach z przyrostkiem *-any* spotykamy wtórne rozszerzenie przez *-n-* znane ze Śląska, Wielkopolski, Kujaw, Pomorza, Kaszub, Mazowsza, Sieradzkiego i Łęczyckiego, Łowickiego oraz północnej Małopolski. W naszych punktach wtórna sufiksacja występuje jedynie w wyrazie *drevenny* 78 i *dzevanny* 86 (Kamińska 1968: 106).

W gwarach wschodniosłowiańskich Białostoczczyzny przeważają formy z podwojonym *-anny*, które mają charakter niemal powszechny. Derywaty z sufiksem *-any* występują często obocznie, samodzielnie pojawiają się na krańcach zachodnich głównie od Supraśli do Bugu.

W niektórych monografiach gwarowych postaci typu *drewniany* i *drewnianny* rozpatruje się na gruncie fonetyki. Jednak w gwarach na północnym wschodzie Polski dość wyraźnie rysują się podziały obu omawianych typów i można to wią-

W jakim stopniu typ słowotwórczy *-ann-* charakteryzuje gwary wielkopolskie?

zać z tworzeniem formacji. Stąd potrzeba ich rozróżnienia, nawet jeśli trudno rozstrzygnąć, czy struktury z *-any* i *-anny* na pewno można analizować tylko z punktu widzenia słowotwórstwa. Występowanie struktur z podwojonym *n* nie jest innowacją lokalną, niezależną od wpływu poszczególnych języków. Na pewno nie oddziałują tu formy literackie języków wschodniosłowiańskich, pozostających w sąsiedztwie, gdyż mamy brus. *драўляны*, ukr. *деревяний*, choć ros. *деревянный* (AGWB 2012: 180).

Prezentowany materiał wielkopolski pozyskiwany był po roku 2000. Są to zatem poświadczenia późniejsze od uwzględnianych w powyższych konstatacjach. Eksploratorami w znacznej części byli studenci poznańskiej polonistyki, zaś wszystkie nagrania transkrybowałem osobiście – pozwala to wykluczyć różnice w zapisie powodowanym innym, indywidualnym odsłuchem transkrybenta.

Analizowane poświadczenia reprezentują dwa sposoby ich pozyskiwania. Z różnych względów najciekawsze są notaty potwierdzone w swobodnych wypowiedziach respondentów. Dodajmy tu, że każde nagranie opatrzone było metryczką zawierającą nie tylko dane osobowe rozmówcy z rokiem urodzenia; uzupełnieniem było podanie miejscowości oraz dziennej daty nagrania i danych personalnych nagrywającego.

Formacje z *-ann-* rejestrowane były w Wielkopolsce z różną częstotliwością (w zależności od części regionu).

Na początku przyjrzyjmy się przykładom notowanym w położonej na zachód od Poznania miejscowości Bytyń (gm. Kaźmierz, pow. Szamotuły). Rozmowy koncentrujące się wokół tradycyjnych czynności gospodni wiejskiej prowadzone były z trzema osobami, przy czym w drugim wypadku było to małżeństwo. Interesujące nas formy regularnie pojawiały się w wypowiedziach kobiety urodzonej w 1941 r. (tu przywołam tylko 9 przykładów użycia):

*tyn gornek z tym wszyskiym ... nie ... z tym kołym takiym ... to buło normalnie no koło ... żelazne gorki były ... nie só^m takie jak tero só^m te ... normalnie takie polywane gorki ... takie **blaszanne** ... nie ... to buło normalnie żelazne garki buły ...*

*ta maselnicka (!) tako z przykrywko^m ... zez wszyskiym ... nie ... to były i **szklanne** ... pani ... i tag jak tero só^m ... te talyrze te ... te ... porcelana ale ta g^uerszo ... nie ... tako ta wiyⁿcy **glinianno** ... nie ... bo tero już tam takiygo czegóź nie robió^m ...*

*chustki były takie **bawelnianne** ... chustki w krate ... nie ...*

no w^ueże w beczke i ... i popowiyżale sie ... **blaszanno** beczka buła ... nie ... bo tako z dżewa to by sie ... pani ... społula ... nie ... **blaszanno** tako beka buła ... i te ... i na kije sie popowiyżalo na hoczki z drutu ... nie ...

takie były ty były ...nie ... to n^uóź już buł taki ... n^uóź buł ... róⁿczka **drewnianno** ... nie ... z oprawó^m **drewniannó^m** i ...

talyrze no to takie było to porcyłana ale ta g^uorszo ... nie ... nie jak tero tam już mosz pani w kwiotki ... w te ... nie ... takie wiyⁿcy **glinianne** ...

tyż właśnie firany jag były **nicianne** ... do pok^uaju ... **nicianne** firany były do pok^uaju ...

no dóniczki normalnie były takie te **skorupianne** ... takie z tegó ... z tegó wypalóne ... nie ...

“yna to miaa takie ściyreczki ... **slómiianne** takie były “okróⁿgłe ...

w kuchni ... nad w^uedó^m tyż była tako makatka ... tyż ... to już było wszystko **szma-
cianne** normalnie ... **plyciynne** ... nie ...

Materiał pozyskany w analogicznych rozmowach z małżeństwem (K – urodzona w 1931 r., M – urodzony w 1928 r.) daje wgląd w preferencje idiolektalne; notowane bowiem były:

K: tam szklanek nie było ... ino miski i talerze ... i nawed jeszczy były talerze ... nie takie tylko były^j ... no jak ... z czegó to powiedzieć ... tag jak wiaderka ... takie **blaszanne** talyrze ... dla dzieci to już były **blaszanne** ... potym dla starszych były takie ... nie ... głó^mbokie i płytkie i ... miseczki ...

K: ale to były w takiym kształcie ... drewnioki ... bo kiedyś ... tero mówió^m ... te ... te białe **drewniianne** ... co to noszó^m ... nie ...

K: to było płótno ale **lnianne** ... bo płótno **lnianne** to óne ma takie wiyⁿcy pewno takie te ... rzadkie ... i to płótno **lnianne** ... i były^j ale ...

K: to wszystko pani musiaa prasować ... bo nie były ani **usztywnianne** te kónierzyki (!) ... nieraz były takie te dokładane ... nie ... jak ktoś chcioł z tó^m muchó^m ... nie ... to już buło lżyj ... ale ... pani ... tak to wszystko było **plóciianne** ... fartuch pani miaa z płótna ...

W jakim stopniu typ słowotwórczy *-ann-* charakteryzuje gwary wielkopolskie?

K: *no to były ... pani... takie te emaliowane te miseczki ... te nie skarupiane tylko takie ...*

K: *jak kiedyś były ... jak grupki lodu albo jak te cukierki takie były te ... te szklanne ...*

K: *kódra ... tak ... to były ... pani ... takie ... takie wełniane ... teraz by my mówili kołdry ...*

Zamieszkanie w jednym gospodarstwie nie przesądza o jednorodności używanych form. Dobrym przykładem jest następujący fragment:

K: *ale talerze ... pani ... tyż były^j głó^mbokie i miałkie ... jak to my mówili ... nie ... ale ... pani ... i były^j i z tego ... nie z porcelany tylko ta-aby takie z ... glinianny ... z czegoś ... takie były bardzo ciyⁿżkie ...*

M: *takie były gliniane ... tak jakby ... tak jak wypalane ... nie wiem ...*

Mężczyzna używa interesujących nas konstrukcji rzadziej i jedynie bardziej popularnych (także częściej poświadczanych w wypowiedziach innych respondentów):

M: *ze żelaza to było ... wiy pani ... bo by było drewniane ... nie ... "od goróⁿczki by sie mogło ...*

M: *wiyⁿc talerze ... talerze wtynczos to były^j ... przeważnie były blaszanne ... my pamiyntamy ... nie ... a późni były^j ... z ty porcelany ...*

Analizując dłuższe wypowiedzi mieszkańców wielkopolskich wsi, można dojść do przekonania, że formy z podwojonym *-n-* są tu bardzo częste. Zaskakuje nie tyle ich częstotliwość, co różnorodność tematyczna. W południowej Wielkopolsce (Gola, gm. Gostyń, pow. Gostyń) w niezbyt długiej wypowiedzi kobiety urodzonej w 1904 r. zanotowano:

dawni to tyż ... w takie ... solnice ... takie były kupne właśnie ... drewniane ... abo takie tyż blaszanne ... i to sie wyspało tóⁿ sól ...

przecieradło (!) sie wożyło ... takie ... taki lanny ... z takigo lannygó ... ale taki ... nie tag jak na prześciyradła ... ino troszke takie gorsze już takie ... kupiło sie płachte takó^m ... i sie wożyło ... naprzód takie lanne ... a zaż dopiro prześciyradło ... ładnie sie obetkało żeby sómy nie buło widać ...

no to mówili trzewiki ... trzewiki ... to wszystko były trzewiki ... skórzanne takie ... a jak takie ... jag jo nosiłam to mówili botki ... to takie do pół ... tu była skórka na dole ... a do góry wtedy było ze szmaty taki ... taki ... z takigó filcu ...

takie miseczki były ... takie szklanne ... masielniczka na to mówili ...

nó to rosół ... abo zimniaczanna zupa może być ... abo ...

W innych punktach badawczych, przy odmiennej tematyce rozmów, zazwyczaj pojawia się jedynie typ *drewnianny*. Mniej poświadczeń z *-ann-* notowanych było u mieszkańców Wielkopolski wschodniej oraz pasa gwar Wielkopolski zachodniej. Jako przykład niech posłuży tu nieobecność tego typu w Dąbrowce Wlkp. (gm. Zbąszynek, pow. Świebodzin). Nie daje się go już usłyszeć w wypowiedziach mieszkańców Bukówca Górnego (gm. Włoszakowice, pow. Leszno).

Warto wspomnieć, że na wschód od Poznania notowane były wariantywne formy typu *drzewianny*, np.:

jag do wody ... tam ... teraz co ni ma niczego ... ale ... zaż już było ulepszone gryz ... bo były z blachy ... blaszanne ... a tak to były drzewianne ... to tyż były ... stóⁿgiewki mówiło sie na to ... na te ... do wody ... wszysⁿdzie ... a to były z dżewa wszysko ... to było ... drzewianne to wszysko robił ... zaliczone było do tegó bednara ... (Bieganowo, gm. Kołaczkowo, pow. Września; inf. ur. 1931 r.)

klinym drzewiannym sie zabijało ... (Grabys, gm. Czerniejewo, pow. Gniezno; inf. ur. 1942 r.)

Pojawianie się interesujących nas form w wypowiedziach determinowanych tematycznie zmusiło badaczy do sprawdzenia żywotności tego typu metodą kwestionariuszową. Krótki – zawierający 10 pytań – kwestionariusz odpytano 20 razy (w dwu punktach podwójnie) w następujących miejscowościach:

1. Bródki, gm. Lwówek, pow. Nowy Tomyśl.
2. Dakowy Mokre, gm. Opalenica, pow. Nowy Tomyśl.
3. Huby Pijanowskie, gm. i pow. Gostyń.
4. Kiełczewek gm. Grzegorzew, pow. Koło.
5. Kiszkowo, gm. Kiszkowo, pow. Gniezno.
6. Kopanina, gm. Damasławek, pow. Wągrowiec.
7. Kruczyn, gm. Nowe Miasto, pow. Środa Wlkp.
8. Lubasz, gm. Lubasz, pow. czarnkowsko-trzcianecki – 2x.
9. Ludwinowo, gm. Pępowo, pow. Gostyń.

W jakim stopniu typ słowotwórczy *-ann-* charakteryzuje gwary wielkopolskie?

10. Mariampol, gm. Koło, pow. Koło.
11. Piaskowo, gm. Szamotuły, pow. Szamotuły.
12. Pogorzela, gm. Pogorzela, pow. Gostyń – 2x.
13. Posadowo, gm. Krobica, pow. Gostyń.
14. Powiercie, gm. Koło, pow. Koło.
15. Pyszczynek, gm. Gniezno, pow. Gniezno.
16. Stary Gołębin, gm. Czempień, pow. Kościan.
17. Tarnówka Wiesiołowska, gm. Dąbie, pow. Koło.
18. Waliszewo, gm. Kłecko, pow. Gniezno.

W kwestionariuszu poniższe pytania podzielone zostały na dwie 5-elementowe grupy, które z kolei umieszczono w różnych partiach rozmów (nagranie obejmowało nie mniej niż 1,5 godziny). Na podkreślenie zasługuje to, że formy z *-ann-* w pozyskiwanych wypowiedziach (od tego samego informatora – zatem jest to materiał idiolektalny) nie pojawiały się często. W poszczególnych sytuacjach było to:

1. Dom z drewna (to dom ...) – 5
2. Podłoga z gliny (to podłoga ...) – 3
3. Podłoga z cegły (to podłoga ...) – 3
4. Dach z blachy (to dach ...) – 5
5. Obrus zrobiony z nici (to obrus ...) – 4
6. Koszula z bawełny (to koszula ...) – 5
7. Kubek ze szkła (to kubek ...) – 6
8. Koszula z lnu to koszula ... – 3
9. Torba ze skóry (to torba ...) – 3
10. Sweter z wełny (to sweter ...) – 7

Na uwagę zasługuje komentarz jednej z rozmówczyń (ur. 1945 r.) sformułowany po pytaniu sprawdzającym eksploratora: *U nas się mówi: **drewniany** czy **drewnianny**?*

*aaa ... widzisz ... **drewniany** to my dzisiaj mówimy ... a **drewnianny** na pewno kiedyś mówili ... **drewnianny** na pewno kiedyś mówili ...* (Kruczyn).

Interesujące nas formy z *-ann-* wedle przywołanego kwestionariusza pojawiły się w wypowiedziach informatorów pochodzących z następujących miejscowości (w nawiasie podaję rok urodzenia informatora):

1. Dom z drewna (to dom ...): **drewnianny**: Pogorzela (1934, 1946), Huby Pijanowskie (1960), Piaskowo (1944), Stary Gołębin (1934);
2. Podłoga z gliny (to podłoga ...): **glinianna**: Kopanina (1940), Lubasz (1954), Posadowo (1946);
3. Podłoga z cegły (to podłoga ...): **ceglanna**: Lubasz (1954), Pogorzela (1946), Posadowo (1946);
4. Dach z blachy (to dach ...): **blaszanny**: Lubasz (1954), Pogorzela (1934, 1946), Posadowo (1946), Kruczyn (1945);
5. Obrus zrobiony z nici (to obrus ...): **nicianny**: Dakowy Mokre (1931), Pogorzela (1946), Posadowo (1946), Huby Pijanowskie (1960);
6. Koszula z bawełny (to koszula ...): **bawełnianna**: Pogorzela (1934, 1946), Posadowo (1946), Lubasz (1954, 1956);
7. Kubek ze szkła (to kubek ...): **szklanny**: Lubasz (1954), Pogorzela (1934, 1946), Posadowo (1946), Piaskowo (1944), Stary Gołębin (1934);
8. Koszula z lnu (to koszula ...): **lnianna**: Pogorzela (1946), Posadowo (1946), obrus **lnianny** ... Stary Gołębin (1934);
9. Torba ze skóry (to torba ...): **skórzanna**: Pogorzela (1946), Posadowo (1946), Piaskowo (1944);
10. Sweter z wełny (to sweter ...): **wełnianny**: Lubasz (1954, 1956), Ludwinowo (1955), Pogorzela (1934, 1946), Posadowo (1946), Piaskowo (1944).

Interesujący jest też terenowy rozkład poświadczeń form z omawianym elementem. Przywołanym wyżej kwestionariuszem konstrukcje z *-ann-* uzyskano w następujących miejscowościach:

1. Bródki – 0x;
2. Dakowy Mokre – 1x;
3. Huby Pijanowskie – 2x;
4. Kielczewek – 0x;
5. Kiszkowo – 0x;
6. Kopanina – 1x;
7. Kruczyn – 1x;
8. Lubasz – 8x; (1954 – 6x; 1956 – 2x);
9. Ludwinowo – 1x;
10. Mariampol – 0x;
11. Piaskowo – 4x;
12. Pogorzela – 14x; (1934 – 5x; 1946 – 9x);
13. Posadowo – 9x;
14. Powiercie – 0x;
15. Pyszczynek – 0x;

W jakim stopniu typ słowotwórczy *-ann-* charakteryzuje gwary wielkopolskie?

16. Stary Gołębin – 3x;
17. Tarnówka Wiesiołowska – 0x;
18. Waliszewo – 0x.

Rozkład częstotliwości poświadczeń koresponduje niejako z bogactwem przywołań z Bytynia i z Goli. Zauważalna zbieżność nie wydaje się przypadkowa, lecz obecnie dysponujemy jeszcze zbyt skąpą bazą materiałową, aby na tej podstawie można było wyciągać daleko idące wnioski. Niemniej jednak w kontekście powyższych przytoczeń formacje z *-ann-* należy uznać za charakterystyczne dla gwar zwłaszcza Wielkopolski środkowej.

Ustosunkowania wymaga też problem kategoryczności prezentowanego typu słowotwórczego. Co do tego bowiem, że nie jest to zjawisko fonetyczne, dobitnie przekonują inne fragmenty wypowiedzi pierwszej rozmówczynie z Bytynia z typem *-any*:

normalnie takie polywane gorki ... takie blaszanne ... nie ... to było normalnie żelazne garki były ...

“eced musi byż zag^uotowany z cebulkó^m ... z liściym ...

ściany były malowane ... farbami ... normalnie ...

dziń zmarnowany ...

dołęg buł wykopany na “ogródku ...

w głewy sie kładle ... taki buł jasiek ... z falbankami wyszywany ...

tyn piec ... nie ... to buł wymurowany z cegioł ...

Ogólnego obrazu nie zmienia ten jednostkowy zapis z wypowiedzi drugiej informatorki z Bytynia:

K: to wszystko pani musiaa prasować ... bo nie były ani usztywnianne te kónierzyki (!) ... nieraz były takie te dokładane ... nie ...

W gwarach wielkopolskich formantem *-ann-* tworzone są przymiotniki odmaterialowe. Uwzględnienie danych o roku urodzenia rozmówców, autorów wielu innych poświadczeń (tu pominiętych ze względu na niewielką liczbę użyc konkretnych jednostek leksykalnych) z dysponowanego korpusu pozwala zaryzykować twierdzenie, że żywotność tego typu konstrukcji maleje wraz z upływem czasu.

Bibliografia

- AGWB – I. Maryniakowa (red.), 2012, *Atlas gwar wschodniosłowiańskich Białostoczczyzny*, t. IV, *Słowotwórstwo*, Warszawa.
- Вендина Т.И., 2009, *Русские диалекты в общеславянском контексте (лекция)*, Москва.
- Kamińska M., 1968, *Gwary Polski centralnej*, Wrocław–Warszawa–Kraków.
- SGP – *Słownik gwar polskich* (opracowany przez Zakład Dialektologii Polskiej Instytutu Języka Polskiego PAN w Krakowie), t. I, z. 1. (A–Algiera), Wrocław–Warszawa–Kraków–Gdańsk–Łódź 1979 – t. X. z. 33 (I–Iżyna), Kraków 2019.
- SGŚ – B. Wyderka (red.), 2000–2020, *Słownik gwar śląskich*, t. I (A–beczka) – t. XVII (la–Iżyczka), Opole.
- Sierociuk J., 2015, *Słowotwórcze gwarowe nawiązania wielkopolsko-wschodniosłowiańskie* [w:] *Осьмьдесять. Сборник научных статей к юбилею И.С.Улуханова*. Ответственный редактор М.А. Малыгина, Москва, s. 195–200.
- SOWM – Z. Stamirowska (red.), 1991, *Słownik gwar Ostródzkiego, Warmii i Mazur*, t. II (D–G), Wrocław–Warszawa–Kraków.

To what extent is the word-formation type *-ann-* characteristic of Greater Polish dialects?

Summary

This paper makes an attempt at describing the functioning of forms with *-ann-* in Greater Polish dialects. The conclusions drawn from the conducted analyses regard two issues: the examples obtained in the course of the field research represent one word-formation category, i.e. material adjectives. Their field vitality concentrates substantially in central Greater Poland.

The analysis covers the material occurring during casual talks to informants and obtained from answers to 10 questions asked in a special questionnaire.

Keywords: Greater Polish dialects, word-formation of adjectives, material adjectives, formative *-ann-*

Słowa kluczowe: gwary wielkopolskie, słowotwórstwo przymiotnika, przymiotniki odmateriałowe, formant *-ann-*